

[...]

32.127/II/PN

[...]

Ter zitting van 28 september 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door de heer [...], gemeenteraadslid, werd ingediend omwille van het feit dat u in het Frans hebt geantwoord op een brief die de Gouverneur van het bestuurlijk arrondissement Brussel-Hoofdstad u in het Nederlands had gericht binnen het raam van een dossier dat volgde op een klacht van de heer [...] zelf, betreffende de niet-eerbiediging van het spreekrecht tijdens de zittingen van de Gemeenteraad.

Op de vraag van de VCT om inlichtingen, antwoordde u:

"(...) De reden ervan is zuiver onoplettendheid: daar Mevrouw de Gouverneur zoals ikzelf Franstalig is correspondeer ik meestal met haar in het Frans. Deze keer heb ik uit het oog verloren dat de kwestie te behandelen ab origine een interpellatie was die in het Nederlands werd opgeschreven."

*

* *

Artikel 17, § 1, B, 2°, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), bepaalt dat in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad, iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep te doen op vertalers, het Nederlands of het Frans gebruikt, naargelang van die der beide talen die door de particulier, die een zaak heeft ingediend, werd gebruikt.

Aangezien in het onderhavige geval de zaak in het Nederlands was ingediend, diende het schrijven dat de Burgemeester van de Stad Brussel aan de Gouverneur van het bestuurlijk arrondissement Brussel-Hoofdstad heeft gericht, eveneens in het Nederlands te zijn gesteld. De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt er evenwel akte van dat het gaat om een vergissing die louter uit onoplettendheid werd begaan.